

РЕШЕНИЕ

№ 6623

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Къосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **4610** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Я. Т., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. Д., срещу Решение от 12.04.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 106-ти състав по НАХД № 16804/2020 г., с което е потвърдено НП № 19-4332-010676/06.06.2019 г., издадено от началник група при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал.3 ЗДвП, касатора е наложени кумулативно две наказания - глоба в размер на 300,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал.1 ЗДвП, както и на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на министъра на вътрешните работи е постановено отнемане на 10 контролни точки.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Счита, че съдът неправилно е приел, че макар Т. да не е уведомен за извършената дерегистрация на автомобила, същият следва да отговаря за вмененото нарушение. Липсва, според касатора, виновно поведение, поради което и незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната

отговорност на лицето. На следващо място посочва, че нарушението е неправилно квалифицирано по чл. 140, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ вместо по чл. 145, ал. 2 от ЗДвП. Счита се също, че въззивният съд неправилно е решил, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не следва да се приложи в случая. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да се отмени.

В проведеното съдебно заседание, касаторът редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. В представена писмена молба от 23.06.2021 г. поддържа касационната жалба. Претендира разноси пред двете съдебни инстанции.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно призван, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, IX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.12.2018 г., около 16:53 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение – изход и на разклона за [населено място], В. Т. е управлявал товарен автомобил марка „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] . При извършената проверка от органите на МВР е установено, че превозното средство е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП – административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. До прекратяване на регистрацията се е стигнало, тъй като след като закупил товарния автомобил на 01.08.2018 г., Т. не го е пререгистрирал в двумесечен срок.

За констатираното нарушение, което е квалифицирано като такова по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, е съставен АУАН № 000278 от 18.12.2018 г. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, който го е подписал без възражения. АУАН е изпратен на СРП за извършване на проверка за извършено престъпление по чл. 345, ал.2, вр. ал.1 НК.

С постановление от 29.05.2019 г. на прокурор при СРП, на основание чл. 199 и чл. 213, ал. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е постановен отказ за образуване на досъдебно производство по пр. пр. № 5092/2019 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 345, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. Разпоредено е препис от прокурорския акт, ведно с оригинала на АУАН № 000278 от 18.12.2018 г., да се изпратят на началника на ОПП-СДВР с оглед извършването на преценка за налагане на административно наказание.

Въз основа на процесния прокурорски акт, при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, е издадено атакуваното НП № 19-4332-010676/06.06.2019 г., от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП на В. Т. са наложени кумулативно две административни наказания – „глоба“, в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 6 месеца за това, че на 18.12.2018 г. около 16:53 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение – изход и на разклона за [населено място], управлява товарен автомобил марка „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършената проверка от органите на МВР е установено, че превозното средство е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП – административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

По делото е постъпила кореспонденция от началника на ОПП СДВР, от която се установява, че процесният товарен автомобил марка „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] е със служебно прекратена по електронен път регистрация на 02.10.2018 г., на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, поради неизпълнено от Т. правно задължение да

пререгистрира превозното средство в двумесечен срок от придобиването му, считано от 01.08.2018 г.

НП е връчено на 01.12.2020 г.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 12.04.2021 г. по НАХД № 16804/2020 г., с което е потвърдил НП № 19-4332-010676/06.06.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на В. Я. Т., за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, са наложени две административни наказания – „глоба“, в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 6 месеца.

По делото е представена Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени полицейските органи, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях са и началника на група АНД в ОПП, при СДВР, която е издала процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 12.04.2021 г. по НАХД № 16804/2020 г., с което СРС е потвърдил НП № 19-4332-010676/06.06.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на В. Я. Т., за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, са наложени две административни наказания – „глоба“, в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 6 месеца.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от В. Я. Т., допустима жалба.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от началникът на група АНД, в ОПП към СДВР, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред

за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и по-конкретно от приобщения доказателствен материал. Приел е за доказано, че на 18.12.2018 г. около 16:53 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение – изход и на разклона за [населено място], В. Т. управлява товарен автомобил марка „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП – административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Според кореспондиращата санкционна норма на чл. 175, ал. 3, предложение първо от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. От събраните по делото доказателства се установява, че от 02.10.2018 г. в автоматизираната информационна система е отбелязано прекратяване на регистрацията на процесния товарен автомобил. Същата е била прекратена на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, съгласно който служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В случая на 01.08.2018 г. В. Т. е закупил товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Дукато“ с рег. [рег.номер на МПС] с договор за покупко-продажба, т.е собствеността на товарния автомобил е била прехвърлена на 01.08.2018 г. и след като в двумесечен срок новият собственик – касатора, не е изпълнил задължението си да го регистрира, то на 02.10.2018 г. регистрацията му е била прекратена. При тези данни е обоснован изводът, че с поведението си В. Т. е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Не се споделят доводите на касатора, че деянието е неправилно квалифицирано по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, вместо по чл. 145, ал. 2 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.145, ал. 2 от ЗДвП вмениява задължение на приобретателя на регистрирано пътно превозно

средство в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Съобразно легалната дефиниция, дадена в § 2, т. 4 от ДР на Наредба № I – 45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства – „Регистрация“ е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Според чл. 4, ал. 1 от цитираната наредба, собственикът е длъжен да представи превозното средство и необходимите документи в определения срок за извършване на регистрация, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията. Съгласно чл. 18б, ал.1, т. 10 от същата Наредба, регистрацията се прекратява по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП по отношение на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Анализът и тълкуването на цитираните по-горе разпоредби, относими към настоящия казус, водят до извода, че след валидно осъществена промяна на собствеността върху превозното средство и непредприемане на действия от страна на новия собственик в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в съответната служба за регистрация, същото следва да бъде квалифицирано като моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Т.е. състоянието на превозното средство „нерегистрирано по надлежния ред моторно превозно средство“ е пряка последица от неизпълнение в срок на задължението по чл. 145, ал. 2 от ЗДвП. Непререгистрирането в законоустановения срок на придобито чрез правна сделка МПС води като последица приложението на разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП за служебно прекратяване на регистрацията му. В хипотезата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП законът приравнява служебното прекратяване на регистрацията на автомобил на липсата на регистрация на същия.

От субективна страна деянието е извършено виновно при условията на непредпазливост. Както и СРС е посочил, съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в ЗДвП не се съдържа подобно изключение за нарушенията по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът Т. е бил длъжен да изпълни задължението си във връзка с регистрацията и отчета на МПС. След като е съзнавал, че не е изпълнил задължението си за регистрация на автомобила, той е бил длъжен и е могъл да предвиди, че с изтичане на срока по чл. 143 от ЗДвП регистрацията на собственото му МПС е прекратена служебно.

За нарушението са наложени предвидените в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 175, ал. 3, предложение първо от ЗДвП, кумулативни административни наказания. При определяне размера на наказанията административнонаказващият орган се е съобразил с изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Обоснован е изводът, че чл. 28 ЗАНН не намира приложение в конкретния случай.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 12.04.2021 г. на СРС, НО, 106-ти състав е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд София -град, IX касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.04.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 106-ти състав постановено по НАХД № 16804/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.